

$$\begin{array}{rcl}
 \text{Ἐξε δὲ λ. } 1458 & = & 3,1637575 \\
 \text{ἀφαιρ. λ. 2.} & = & \underline{0,3010300} \\
 & & 2,8627275
 \end{array}$$

οὗτος διαιρ. διὰ τοῦ λ. 3. Άλλα λ. 3 = 0,4771212.

$$\begin{array}{rcl}
 \text{Ως } \frac{2,8627275}{0,4771212} & = & \frac{28627275}{4771212} \quad (\text{ὅπι ἀμφοῖν} \\
 \text{ισα δεκαδικὰ ἔνεισι.}) & = &
 \end{array}$$

$$\begin{array}{c}
 28627275 \\
 (4771212) \\
 28627272
 \end{array}$$

6. "Ο τὸ πηλίκου τυγχάνει. Τὸ δὲ λείψ. 5 ὑ.

πολέλειπται, ὅτι οἱ λογάριθμοι σχεδὸν πάντες ἄλογοι ποσότητες εἰσὶ. Τούτῳ προσεθήτω ἔτι I. "Ως 6 + 1 = χ = τῇ πληθύῃ τῶν ὅρων. "Ο. Θεν 7 οἱ ὅροι. Καὶ νῦν Σειρὰ ἔται

2, 6, 18, 54, 162, 486, 1458.

Περὶ Συνδυασμοῦ.

§. 334. Ἡ Μέθοδος, καθ' ἥν, ποσαχῶς ἡ τάξις δεδομένων πραγμάτων οίσινοῦν, καὶ ὑποσινοῦν, μετακινεῖται, καὶ μετατιθεται, ἀνὰ δύω, ἢ ἀνὰ τρία, ἢ ἀνὰ δ', κτ. λαμβανομένων. ἢ ἐν γένει, καθ' ἥν Συζυγίαι καὶ Μεταθέσεις τῶν δοθέντων καθ' ὄροθετηθέντας γίνονται νόμους, καὶ ποσάκις τοῦτο ἐν δοθείσῃ τινὶ πληθύῃ πραγμάτων τελέσαι δυνατὸν, εὐρεῖν δυνάμεθα, Συνδυασμοῦ Μέθοδος καλεῖται. Λύτικα οὖν δῆλον ταῦτην διεξοδικῶτά την, καὶ ἐπὶ μυρίων εἶναι ἐν χρήσει, ὡς πᾶς τις συνομολογήσει, ἐνίσιν μόνον ἀψαμένοις.

§. 335.

E.Y.D.Th K.T.H
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

§. 335. Ἀπὸ τοίνυν τῶν εὐχερεζάτιν ποιησάμνοι τὴν αἱρέχην εἶπωμεν περὶ τῆς δυνατίης Μεταθέσεις ὀλιγαρθρικιν δοθέντων πραγμάτων. Εὰν δύια τινὰ δοθῶσι, (νοήσεις δὲ ὅ, τι ἀν μούλη, δύια αἱρέθμοις, οὐ ὄνόματα, οὐ ἀνθρώπους, οὐ γράμματα, κτ.) ἀπεριανθεῖται δύναται, καὶ β. (η) θέτω, μόνον διεταῦτα μετακινῆσαι, καὶ μεταθεῖναι δυνήσῃ, τούτ. μόνον δύια θέσεις διαφόρους οὐ τούτων ὑποίσεται τάξις. οὗτοι γάρ οὔτες, αβ, οὐ οὔτις, βα. τεθέσεται. Δι τούτων ἔρα δύια τινῶν Μεταθέσεις καὶ οὔτις ἀν ἐκδηλωθεῖεν. I . 2 = 2. οὗτοι διὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ μετ' ἄλλιαν τῶν δύιων πρώτων ἀριθμητικῶν χαρακτήρων. Ληφθέτω πρὸς τούτοις καὶ τρίτον τι, τὸ γ., ὅπερ πρὸς τῷ αβ τρισσιν τεθῆναι δύναται, ἐν ἀρχῇ, γαβ, μεταξὺ τούτων, αγβ, καὶ μετ' αὐτὰ, αβγ. Τρισσῶς δὲ καὶ πρὸς τῷ βα. τουτ. γβα. βγα. βαγ. Τοῦτο οὖν διδώσι μεταθέσεις τριπλασίας τῶν προτέρων, οὗτοι τῶν τοῦ αβ. "Ωζε τὸν ἀριθμὸν, οὐ τὴν πληθὺν τῶν προτέρων μεταθέσεων ἐπὶ τὸν 3 πολλαπλασιάσαι χεὶ. οὐτού, ποσάκις τρία τινὰ μετατεθῆναι δύνανται, εἰδέναι. οὗτοι I . 2 . 3 = 6. "Οπερ αὐθὶς διὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν πρώτων τριῶν ἀριθμητικῶν προκύπτει χαρακτήρων. Πλείους δὲ τῶν 6 μεταθέσεις ἐπὶ τριῶν οὐ δύναται. Αὐθὶς τοῦ δ'. γράμματος παραληρθέντος, οὗτοι τοῦ δ, ἔσονται δύναται μεταθέσεις τῶν δ'. γραμμάτων 24. Εἰσὶ δέ. δγαβ. γδαβ. γαδβ. γαβδ. δαγβ. αδγβ. αγδβ. αγβδ. δαβγ. αδβγ. αβδγ. αβγδ. δγβα. γδβα. βγδα. γβαδ. δβγα. βδγα. βαγδ. Τῆς τοίνυν πληθύος τῶν προτέρων μεταθέσεων τῷ 4 πολλαπλασιασθείσης, ἔσατ γυναικὸν, ποσάκις δ'. τινὰ μετατεθῆναι δύνατόν. Καὶ ὁ μὲν ἀριθμὸς, ὁ, ποσάκις τρία μετατίθενται, δηλιῶν, προέκυψε διὰ τοῦ I . 2 . 3 + Ο δὲ, ποσάκις δ'. διὰ τοῦ I . 2 . 3 . 4 = 24,

προκύψει. Ἐὰν δὲ ε'. ὑποτεθῶσιν, ὃν τὸν μετάθεσιν
 σιν θέναι βουλόμεθα, δῆλον, ὅτι μετατεθήσονται
 1 . 2 . 3 . 4 . 5 : κις = 120 : κις. Καὶ ἐν
 γένει. ὁ τῶν μεταθέσεων δυνατὸς ἀριθμὸς, ἢ πληθὺς
 προσλεύσεται, τοσοῦτων χρεωκτήρων, ἄλληλοις φυ-
 σικῇ τάξει ἐποιέντων, (ἀπὸ τῆς ή τῆς ἀρχῆς γίνομένης)
 πολλαπλασιαζομένων, ὅτα τὰ πράγματα, περὶ ὃν
 τῆς μυνατῆς μεταβάσεως λόγος. Οὕτω π. χ. καὶ 5'.
 πραγμάτων αἱ δυνατοὶ μεταθέσεις εἰν αὐτῷ 1 . 2 .
 3 . 4 . 5 . 6 = 720. Ἐὰν οὖν ὁ σφριθμὸς τῶν
 δοθέντων π. αληθῆ, τὴν τινα δυνατῶν μεταθέσεων
 πληθὺν διὰ τοῦ ἔτιδης γενικοῦ ἀν παρασήσαιμεν τύκου.
 π . π — 1 . π — 2 . π — 3 . π — 4 .
 π — 5 , κτ. μέγερις ἀν ὁ ἕσχατος ὄρος = 1 γένη-
 ται. Ὁπερ τελευταῖον ἀναγκαῖως γενήσεται, εἰ τὸ
 π. ἐνεργείᾳ τυγχάνει ἀριθμὸς, ἢ τοι εἰ διορισθῆ. Τὸ
 αὐτὸν γάρ προκύπτει, τῶν παραγόντων, τῶν μετ' ἄλ-
 ληλων πολλαπλασιασθησομένων, τοῦ πολλαπλασια-
 σμοῦ εἴτ' ἐκ δεξιῶν, εἴτ' ἐξ ἀριστερῶν ἀρχομένου. Ἐ-
 πὶ τοῦ ὑποτεθέντος τύπου ἡ μὲν ἀρχὴ γίνεται αἱπὸ τοῦ
 ἕσχατου ἀριθμοῦ, τοῦ π., τὸ δὲ πέρας εἰς τὴν I.
 Παραδειγμα εἰς αὐτόπτερον. Ζητεῖται, ποσάκις αἱ
 λέξεις „μία σωτηρία ἡ τηθεῖσι μηδεμιαν ἐλπίζειν σω-
 τηρίαν,, ἀν μετατεθεῖν; Ἐπειδὴ ἐξ αἱ λέξεις, μετα-
 τεθήσονται δῆπου καὶ 1 . 2 . 3 . 4 . 5 . 6
 = 720 : κις. Ἐτερον. Εἰ δέοι δέκα τινὰς τοσάκις
 ἔσιάσται, ὁσάκις ἡ τ. ἔξις ἐκείνων ανακειμένων ἔχει με-
 τατεθῆναι, ἔσται τοῦτο 1 . 2 . 3 . 4 . 5 . 6 .
 7 . 8 . 9 . 10 : κις = 3628800 : κις. Εὰν οὖν τις
 τούτους δις ἔσια τῆς ἡμέρας, ἀπαλλαγεῖη ἀν τῶν ἔτε-
 ων σχεδὸν μεταξὺ 4971 ἐνιαυτούς.

§. 336. Σημείωσαι, ὅτι, ἐὰν ἐν τοῖς δεδομέ-
 νοις, καὶ τι, ἢ τινὰ τὰ αὐτὰ δὶς, ἢ τρὶς, ἢ πολλά-
 κις αἱπατᾶ, τηγικαῦτα ἐξαιρέσει ὁ αἰνιατέρω κανὼν μη-
 πόκει-
 E.Y.D. ΔΙΚΕΙΟΝ
 IOANNINA 2006

πόκειται. Έάντι τὸ αὐτὸν ἐν τῇ τῶν δοθέντων πληγῇ
διὶ δὶς ἐνυπάρχῃ, ἐλαττινήσονται κατὰ τὸ ίμισυ αἱ
Συζυγίαι. (εἰ δὲ ᾧ διάφορον τῷ ἀριθμῷ θεωρεῖται,
κρατήσει ὁ αἱ. νόμος;) "Εἶναι μόνον. προσελθέτω
καὶ ἔτερον αἱ, καὶ ἔξαι αἱα, μία μόνη μετάθεσις, τούτοις
τὸ ίμισυ τῶν μεταθέσεων, ἃς δύσι διάφορα τῷ εἴδει
συνισῶσι. Προσεθέντος δὲ τῷ αἱ καὶ τοῦ γ, ἐξομεν
αἱγ . γοα . αγα , τρεῖς μόνου μεταθέσεις, τὸ ίμι-
συ τῶν ἐκ τριῶν διάφορων τῷ εἴδει ἀνακυκτουσῶν.
(§. ἀνωτ.)" Ενθεντοι τὴν τῶν δοθέντων πληγὴν
(τοῦ ἑνὸς δὶς ἀπαντῶντος) διὰ 2 διαιρεῖν χρή. Ο
δὲ γενικὸς τούτου τύπος ἀν εἴη, τῆς πληγῆς τῶν
πραγμάτων = π τεθείσης, $\pi \cdot \pi - 2 \cdot \pi - 3 \cdot \pi - 4$,

1 . 2

τῆς σειρᾶς τοῦ ἀριθμοῦ προαγομένης, ἐς δὲ ὅ ἔσχα-
τως ὄρος = I ἡ. Εἰ δὲ δύσι τὰ αὐτὰ ἐν
τοῖς δοθεῖσι, τὸ σχῆμα εἰς τόδε τραπήσεται.
 $\pi \cdot \pi - 1 \cdot \pi - 2 \cdot \pi - 3$, κτ. Εἰ δὲ τρία, εἰς

1 . 2 . 1 . 2

τέσσε. π . π - I . π - 2 . π - 3 + π - 4.

1 . 2 . 1 . 2 . 1 . 2

κτ. Εἰ δέτι τὸ αὐτὸν τρὶς ἀπαντήσειεν ἐν τοῖς δοθεῖσιν,
ὁ Διαιρέτης ἔξαι 1 . 2 . 3 = 6. Τηνικαῦτα γάρ
ἀναγκαῖος αἱ μεταθέσεις κατὰ τὸ 5. μειωθήσονται,
ῶς τῶν ἔξακις μεταθέσεων τῶν τριῶν, τῶν οὖδη ᾧς τὸ
αὐτὸν θεωρουμένων, ἵκπιπτουσῶν. Εἰ γὰρ π. χ. αἱ
τρὶς ἐνυπάρχει, εἴη ἀν τοῦ αἱα μία καὶ μόνη μετάθε-
σις, ἐν ᾧ τούτου μὴ ἔχοντος οὕτως, ἐν δὲ ἐγέ-
νοντο. (§. ἀνωτ.) "Ωςε ὁ γενικὸς τύπος ἔξαι
 $\pi \cdot \pi - 1 \cdot \pi - 2 \cdot \pi - 3 \cdot \pi - 4$.

1 . 2 . 3

Τετράκις δότινος παρόντος, διὰ τὰ αὐτὰ ἔξαι τὸ σχῆμα

Α α 2

 π

$$\pi \cdot \pi - 1 \cdot \pi - 2 \cdot \pi \frac{1}{2} 3 \cdot \pi \cdot 4 \cdot \pi - 5 \\ 1 \cdot 2 \cdot 3 \cdot 4$$

κτ. Τὰν δὲ συμβῇ τι τρὶς παρεῖναι, δίς δὲ ἔτερόντι,
κύχερῶς ἐκ τῶν ὑγιῶντιν καὶ τοῦτο ἐν διορίσαιμεν.
τουτέσιν ὁ διαιρέτης ἐκ τῶν 1 · 2 · 3 · 1 · 2 συ.
σιγεται. ὅτι μὲν μεταθίσεις ἡ μία, καὶ δύων αὐθίς ἡ
μία ύπολογισθήσονται. π. χ. Τεθῆτασαν αἱ ποσότη-
τες αααββγγ ποσίκις αὐται μετατεθήσαι δύνανται;
ίς οὖν ἡ τυγχάνει. μετατεθήσονται 1 · 2 · 3 ·

4 **5**. 6: κις. Επεὶ δὲ τὸ α τρὶς, καὶ τὸ β δίς
παρὸν τυγχάνει, ὁ διαιρέτης ἔξαι 1 · 2 · 3 · 1 · 2.

τούτ. τὸ σχῆμα $\frac{1 \cdot 2 \cdot 3 \cdot 4 \cdot 5 \cdot 6}{1 \cdot 2 \cdot 3 \cdot 1 \cdot 2}$

$\frac{4 \cdot 5 \cdot 6}{2} = 60$: κις. Ιεσαύτως. ποσάκις τὰ

ἔννεα ταῦτα ααααβββγγ μεταθεῖναι δυνατόν; 1 · 2 ·
3 · 4 · 5 · 6 · 7 · 8 · 9 : κις. Διὰ δὲ τὸν
διαιρέτην 1 · 2 · 3 · 4 · 1 · 2 · 3 · 1 · 2 =
 $\frac{1 \cdot 2 \cdot 3 \cdot 4 \cdot 5 \cdot 6 \cdot 7 \cdot 8 \cdot 9}{1 \cdot 2 \cdot 3 \cdot 4 \cdot 1 \cdot 2 \cdot 3 \cdot 1 \cdot 2} = 1260$: κις.

Αἱ γὰρ μεταθίσεις, αἱ ἐκ τεσσάρων ἀναφύόμεναι, αἱ
μία γοριζούνται, ίς τοῦ α τετράκις. αἱ δὲ ἐκ τριῶν,
εύσαύτως ίς μία, ίς τοῦ β τρὶς αἱ δὲ ἐκ τοῦ γ παραπλη-
σίως ίς μία, ίς τοῦ γ δίς. παρόντων. Παράδ. μετατε-
τῶν ΙΟ (§. ἀνωτ.) ἔξωσαν καὶ η γυναῖκες. Αἱ δὲ
τούτων μεταθέστις οὐτω γινέσθωσαν, ᾧς ἐκάσην γυ-
ναικα παρὰ τῷ ιδίῳ εἶναι φέτι θάνατοι. Εἰκεὶ οὖν ὁ ἀ-
νὴρ, καὶ ἡ γυνὴ ίς ἐν ύπολογιζούνται, ἔξαι μόνον τῶν
η μετάθεσις. "Ιεζε 1 · 2 · 3 · 4 · 5 = 120: κις
οἱ τούτων τόποι μετατεθήσονται. "Λρα δίς τῆς
ημέρας ἔξιωμένων, 60 ημερῶν μόνον χρεία.

§. 337. Καὶ μυρία ἔτερα εἴδη Συνδυασμῶν δι-
δοται, ὃν κανόνας οὐ δυσχερεῖς ἐπινοιήσατ. Θεωρηγράφω

τω καὶ τούτων τινά. Ἀριθμοῦ τινὸς πραγμάτων δο-
δέντος, οὐκ ὁν τοσάντας διαφόρους Δυάδας. το-
σάντας διαφόρους Τριάδας, τοπεύτας διαφ. Τε-
τράδας λαμβάνειν δένι, ὅσα Κ. π. χ. συμμαίνει αύ-
ται καλοῦνται Συνδυασμοί. Συντρισσαπτοί,
ἢ Συντρισσεύσεις. Συντετρασσεύσεις,
κτ. Ζητητίος ἥδη ὁ τῶν δύσαδων νόμος. Εἰς τινὰ
δοθεῖεν, ἀπεράντα δύιον συνάψω δέοι, ἵνθα μόντοι οὐ-
δένα λόγον ποιούμεθα τοῦ, πότερον ἐφ' ἑκάτης δυάδος
προτίθεται, ἢ ἐπιτίθεται, εὑρήπομεν τὰς δυάδας κα-
τα τὸ ἔχομενον Πινακίδιον, οὐ ἐν τῇ α'. σύμματη τῶν
δοθεῖτων πληθὺς, ἐν δὲ τῇ β'. αὐτὰ τὰ δοθεῖτα, ἐν
δὲ τῇ γ'. αἱ τούτων δυάδες ικείνται

ἡ τῶν πραγμάτων	αὐτὰ τὰ πράγματα	αἱ δυάδες.
πληθύς.	1 α	ο
	2 β	αβ
	3 γ	αγ, βγ,
	4 δ	αδ, βδ, γδ
	5 ε	αε, βε, γε, δε.

Αὐτόθεν Φανερὸν, ἔτι ἵντι οὐδεμίαν δυάδα δύ-
ναται ἀποτελίσαι. Νική τοῦτο κείται ο ἐν τῷ α'. τόπῳ.
Ἐκ δὲ δύιον τελεῖται δυάς, οὗτοι αβ. οὐδένα λόγοι τῆς
τούτων θέσεως ὑχόντιων, καὶ αβ, οὗ βα εἰς τὸ αὐτὸ-
θεωρούντιων, καὶ εἰς τὰς δυάδας ἥδη μόνον ἀφορίωνταν.
ληφθὲν δὲ καὶ τὸ γ'. οὗτοι τὸ γ, δώσει μεθ' ἑκατέρου
τῶν προτέρων, μετὰ τοῦ α καὶ β, κακινὴν δυάδα.
"Ιτε δύω δυάδες, αἱς καὶ τῆς α'. προσεθείσης, οἴσον-
ται τρεῖς αἱ δυάδες. "Ενθεντοι τρία πράγματα διδοῦ-
σι τρεῖς δυάδας. Δύσις καὶ τὸ δ'. ληφθὲν. οὗτοι τὸ
δ, παρέξει σὺν ἑκάστῳ τῶν προηγηθέντων τριῶν καινὴν
ἰυάδα. Ἐρα τρεῖς δυάδες, αἱς καὶ τὰς πρότερον τρεῖς
προσαγγίζομεν ἔξ δυάδας. Τὸ ε'. διδισκε-

μες ἔκάζου τῶν προτέρων τεσσάρων τέσσαρες καίνας δυάδας, σὺν ταῖς ἐξ ταῖς προηγγείσαις = 10 δυάδας. Ἐπιδι οὖν καὶ τὸν νόμον εὐχερῶς εἰν διορίσαμεν. Πᾶσαι αἱμέλει αἱ δυάδες τὸ κεφάλαιόν εἰσι τῶν ὅρων Ἀριθμητικῆς Σειρᾶς, ἡς αὐτὴν ἀρχή μονάδι ἐλαττοῦται τῆς δοθείσης πληθύνος τῶν πραγμάτων, καὶ διηγεικῶς μονάδι μειοῦται. Η ἡς ἡ διαφορὰ 1, καὶ τὸ πέρας ἡ 1. Ως ἐπὶ τῶν πέντε τῶν δοθέντων ἡ τῶν δυάδων πληθύνεις εἴη εἰν τὸ κεφάλαιον τοῦ $4 + 3 + 2 + 1$ = 10. Εἳ δὲ δοθέντων τὸ κεφάλαιον $5 + 4 + 3 + 2 + 1 = 15$. Ή δυνάμεθα θεωρῆσαι αὐτὰς, ως τὸ κεφάλαιον Ἀριθμητικῆς Σειρᾶς, ἡ τιμά. ὅρος = 1, καὶ ἡ διαφορὰ = 1. Οδ' ἵσχατος μονάδι ἐλαττούμενος τῆς τῶν δοθέντων πληθύνος. Τὸ τῆς Ἀριθμητικῆς Πρόοδου κεφάλαιον = απ + $(\pi^2 - \pi)$ δ. (§. 226.) "Ενθα π τὸν ἀριθμὸν,

2

ἡ τὴν πληθὺν σημαίνει τῶν ὅρων. α τὸν α'. ὅρον, καὶ δ τὴν διαφοράν, Ἐπεὶ δ' ἐνταῦθα α = 1, καὶ δ = 1, ὑπολείπεται μόνον ἐν τῷ σχήματι $\pi + (\pi^2 - \pi)$. Άλλὰ λόγου ποιητέον καὶ

3

τοῦ, ὅτι οἱ ὅροι μονάδι ἐλαττοῦνται τῆς πληθύος τῶν δοθέντων. Εν γάρ οἱ πράγμασι π. χ. τέσσαρες οἱ ὅροι τῆς ἀριθμητικῆς σειρᾶς, διῶν τὸ ταύτης ἐξεύρισκεται κεφάλαιον. Ως ἐν π πράγμασι, $\pi - 1$ οἱ ὅροι. Εἰ οὐν ἡ τῶν δοθέντων πληθὺς, ἡ ἀνὰ δύω συνδυασθησομένη = π, οἱ ὅροι τῆς ἀριθμητικῆς σειρᾶς, ἡς τὸ κεφάλαιον τὴν τῶν συνδυασμῶν ὑποδείκνυσι πληθύνειν π — 1. Καὶ ἐκ τοῦ ἐπομένου ἀντί τοῦ π γραπτέον τὸ π — 1. Ως δὲ τύπος π + $(\pi^2 - \pi)$ εἰς τόνδε μετασχηματιζόεται, π — 1

2

$$\frac{(\pi - 1)^2 - (\pi - 1)}{2} \cdot \text{ὅς ἀναπτυχθεὶς}$$

$$\text{ἔσαι } \pi - 1 + \frac{\pi^2 - 2\pi + 1 - \pi + 1}{2}$$

Εἰ δὲ καὶ τὸ $\pi - 1$ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀνάλογεν παρουσιασθήν, εἴη ἄν $=$

$$\frac{2\pi - 2 + \pi^2 - 2\pi + 1 - \pi + 1}{2}$$

$$\text{καὶ τῇ προοφέσει} = \frac{\pi^2 - 3\pi + 2\pi + 2 - 2}{2}$$

$$= \frac{\pi^2 - \pi}{2}. \text{ Άλλα } \frac{\pi^2 - \pi}{2} = \frac{\pi(\pi - 1)}{2}.$$

Τοῦτο ἄρα ἔσαι ὁ γενικὸς τύπος Συζυγίῶν ἀνὰ δύων.

Παράδ. Ποσάκις δύναμεθα ἐννέα τινὰ σὺν δύω μετ' ἀλλήλων συζευξαί; Ἐνταῦθα $\pi = 9$. ἄρα $\frac{9(9 - 1)}{2} \cdot \frac{9 \cdot 8}{2} : \kappais = 36$. Τοσαῦται

δυάδες ἐμπεριέχονται τοῖς ἐννέα. Ἐκ τούτου, καὶ ὅπως ἐν τοῖς δημοσίοις λάχεστι τὰς ἀνὰ δύω συζυγίας τῶν ἀριθμῶν (Amben) ζητεῖν χρὴ, μανθανομεν. Εἰ π . χ. 12 οἱ ἀριθμοί, πόσαι Amben τούτοις ἐντάσσονται; $\frac{12 \cdot 11}{2} = 66$. Ἐν δὲ 90 ἀριθμοῖς

ζητεῖται $\frac{90 \cdot 89}{2}$ Amben = 4005. Τῶν δὲ

90 ἐξάγονται μόνον 5 ἀριθμοί. τούτοις ἄρα $\frac{5 \cdot 4}{2} = 10$

Amben. "Ως τὸ πιθανὸν τοῦ μίστην Amben
ἐξαχθῆσθαι ἐξὶ 10, τοῦ δὲ μὴ ἐξαχθῆσθαι
39. Η τούτος ὁ λόγος τοῦ πιθανοῦ πρὸς τὸ ἀπιθανόν
ἔστιν ὡς 10 : 3995, η 1 : 399,5.

§. 318. Έὰν δὲ τὰ δοθέντα ἀνὰ τρία συνα-
ψας βουλώμεθα, τῆς τούτων θέσεις, καὶ τάξεως
παραμολοῦντες, καὶ π. ι. τῶν δοθέντων η πληθὺς,
ἔσαι ὁ τούτων γενικὸς τύπος $\pi \cdot \pi - 1 \cdot \pi - 2$.

$$1 \cdot 2 \cdot 3$$

Εἰ δ' ἀνὰ τέσσαρα, $\eta \pi \cdot \pi - 1 \cdot \pi - 2 \cdot \pi - 3$.

$$1 \cdot 2 \cdot 3 \cdot 4$$

"Οὐς (**τύπους**) ἀποδεῖξαι οὐκ ἔχομεν, ὡς τῆς διδα-
σκαλίας περὶ τῶν Ἐσχηματισμένων ἀριθμῶν
προαπαιτουμένης, περὶ ης κατωτέρῳ χρήσεται ὅλη
γάττα. Τῷ δὲ βουλομένῳ παντάπασι καθόλου τύπου
πρὸς ὄφθαλμῶν ἔχειν, έάν ἐκ π. δοθέντων πραγμάτων
ρ. συζυγίας ποιῆσαι δέῃ, ἔσαι ὁ τύπος τούτου.
 $\pi \cdot \pi - 1 \cdot \pi - 2 \dots (\pi - r + 1)$ ὁ ἔσιν,

$$1 \cdot 2 \cdot 3 \dots \dots \epsilon$$

οἱ τοῦ ἀριθμητοῦ παράγοντες γίνονται τοσοῦ-
τοι, ὅσαι συζυγίας δέδονται, οἱ δὲ τοῦ παρόνομασοῦ
ἀπὸ I αὐθις τοσοῦτοι, ὅσαι αἱ συζυγίαι. Παραδειγ-
ματα, Πόσας τριάδας περιέχουσιν 20 ἀριθμοὶ, τουτ.
20 ἀριθμοὶ ἀνὰ τρεῖς εἰλιγμένοι; Τὰ π. δοθέντα εἰ-
σιν 20, $\eta \pi = 20$. Πρόκεινται δὲ εἰς ρ. συζυγίας
γενέσθαι, ἐνταῦθα εἰς τριάδας, η ἀνὰ τρεῖς λιθοθίγνα. "Ως $\rho = 3$. "Αρέσαι οὖν ἐν τῷ ἀριθμητῷ ἀπὸ τοῦ
20, πολλαπλασιάζων τοῦτων ἐπὶ τὸν ἐγγὺς ὑποδεέξε-
ρον ἀριθμὸν, καὶ οὕτω χωρῶν, μέχρις ἂν ἐπὶ τὸν ἀριθ-
μὸν $(\pi - \rho + I)$ γένοιο $= 20 - 3 + I$
 $= 20 - 2 = 18$. "Ο ἔσι κατὰ τὸν τύπον
 $20 \cdot 19 \cdot 18 = 20 \cdot 19 \cdot 18 = 1140$.

$$I \cdot 2 \cdot 3$$

$$6$$

Πόσας δὲ τετράδας; $= \pi \cdot \pi - 1 \cdot \pi - 2 \cdot \pi - 3$

$$1 \cdot 2 \cdot 3 \cdot 4$$

$= 20 \cdot 19 \cdot 18 \cdot 17 = 4845$.

$$1 \cdot 2 \cdot 3 \cdot 4$$

§. 339. Εάν δὲ Σινδυασμοί, Συντριασεύσεις, κτ. ζητῶνται, ἐν οἷς καὶ τῇ τάξεως, ἢ Θέσεως, ἢν τὰ δοθέατα πρὸς ἄλλα λαῖχαι, οὐκ ὀλιγωροῦμεν, καὶ ἵκασον τῶν δεδομένων διε, τρίς, κτ. ἐαυτῷ συναφίσῃ-
ται δέη, ὁ τούτων νόμος ἔτερος ἔται τοῦ προτέρου.
Οἰνος, εἰ πρόκειται καὶ β πρὸς δύις συνάψαι, (οὐ-
τινού μέντοι, αἵτιναι εἰς τὴν τούτων ἀφορᾶν τάξιν, ὅ-
περ ἐπὶ τῶν ἀνιστόρων Συνδυασμῶν οὐκ ἐγίνετο) καὶ
ἵκασον τούτων καὶ μετ' ἐαυτοῦ, προκύψουσι Συζυ-
γίαι οὐ πλείους τῶν τεσσάρων. οὗτοι αβ, βα, αα,
ββ. Τριῶν δὲ παρόντιν, τοῦ α, β, γ, καὶ κατὰ
τὸν αὐτὸν στρόπον ἀνὰ δύις συζευγνυμένων, ἔσονται ἐν-
νέα αἱ Συζυγίαι. αβ, αγ, βγ, βα, γα, γβ, αα,
ββ, γγ. Τῶν οὖν δύις 4 αἱ Συζυγίαι, ὅς (4) ὁ
τετράγυιος τοῦ 2 τυγχάνει. Τῶν δὲ τριῶν, ἀνὰ
δύις λαμβανομένων, 9 = τῷ τετρ. τοῦ 3. Τῶν δὲ
τεσσάρων, αὐτοῖς πρὸς δύις, 16 = τῷ τετρ. τοῦ 4.
Ἔτες καὶ ἐνγένει, π πράγματα, οὕτω συναπτόμενα,
παρέχουσι π² Συζυγίας.

Παράδ. Ποσάκις οἱ ἐννέα χαρακτῆρες οἱ ἀριθμητικοὶ, πρὸς δύις ἀλλήλοις συναπτούνται. καὶ τῆς τούτων τάξεως ἀμέλεις θεωρουμένης, καὶ ἵκασον τοῦ-
των καὶ ἐαυτοῦ συναπτομένου; 9 . 9. ἢ 9² =
81: καὶ. Εἰ δὲ τούτοις καὶ οἱ 9 ἀπλοὶ χαρακτῆ-
ρες προσαριθμηθῶσι, καὶ χωρὶς τούτων, καὶ ἕκα-
στος χαρακτῆρος ἀπὸ τῆς 1 μέχρι τῶν 9 τῷ ο συνα-
φίσῃ. ὡς 10, 20, κτ. τουτοίς καὶ 18 ἔτι ἀριθμητικαὶ
τιμαὶ τῷ 81 προξειῶσιν, ἔχομεν 99, τουτούντας τοὺς
μεταξύ 1 καὶ 100 ἀριθμοὺς. Τῶν δὲ δοθέντων πρὸς
τρία συναπτομένων, ἢ τῶν Συζυγιῶν πληθὺς ἀσὶ ὁ
κύβος αὐτῶν ἔται. "Η ἐὰν τὰ δοθέντα π ἢ, αἱ
τούτων πρὸς τρία συζυγίαι ἔσονται π³, κτ.

Παράδ. Ποσάκις τοὺς 9 χαρακτῆρας πρὸς
τρεῖς συνάψαι δυνάμεθα; 9³ = 9 . 9 . 9 =

729:κις. Ἐπεὶ δὲ οἱ ἁρακτῆρες ἀνάθεμα 81:κις
 ἀλλιγοις ἔχουσι συναρθίηναι, ἐὰν ἑκάστη τούτων
 συζυγίᾳ καὶ τὸ ο (τὸ μηδ:) προσεθῆ. διὸ οὐ ἑκάστη
 τρεῖς περιέχει χαρακτῆρας, προκύψουσιν ἕτι 81 ἀνὰ
 τρεῖς (χαρακτ. ἔχουσαι) συζυγίαι. Εἰ δὲ θῶμεν
 καὶ ἑκατονάπλουν χαρακτῆρας ὑστὶ μηδενικοῖς συνάπτε-
 σθαι, διὸ οὐ αὖτις ἕκαστος ἀπλοῦς ἐκ τριῶν συγκει-
 σεται) γενήσονται 9 ἕτι συζυγίαι, ἀνὰ τρεῖς. Πρὸς
 τούτοις τὸ Θ καὶ εἰς τὸ μέσον τῶν 81 συζυγιῶν (τῶν
 ἀνὰ δύων τεθῆναι δυνατόν. Ἐκ τούτου αὖτις ἔσον-
 ται κι συζυγίαι, τρεῖς ἑκάστη χαρακτῆρας περιλαμ-
 βάνθυσαι. "Ως προσθετέον 729 + 81 + 81
 + 9, ἵνα προέλθωσι πάντες οἱ ἀριθμοὶ, οἱ μεταξὺ¹
 100 καὶ 999. (ἀμφοῖν τοῦ 100 καὶ 999 τούτοις
 συμπεριλαμβανομένων) Συζυγίαι δὲ εἰσὶν 900 ἀνὰ
 τρεῖς. Καὶ τοσούτοις οἱ ἀριθμοὶ ἀκριβῶς μεταξὺ 100
 καὶ 999. Ως δὲ τοὺς δυνατοὺς τρόπους τῶν Συλλα-
 γισμῶν ὑπολογιζεῦσαι βουλήτων, τῶν διὰ τοῦ
 ΛΕΙΟ ἐκδηλουμένων, τέσσαρα εἶναι ταῦτα εἰδῶς,
 πρὸς τρία, ἢ ἀνιστ. δέδεικται, συνάψας 4³ συζυ-
 γίας προκύψειν, ἥτοι 64 : κις ἀνὰ τρία συζευχθῆσε-
 σθαι, οὐδόλως ἐνδοιάσειε.

§. 340. Οἱ δὲ Ἐσχυματισμένοι ἀριθ-
 μοὶ (ώςε καὶ τούτους μὴ παραδραμεῖν) οὕτω κέ-
 κληνται διὰ τὴν, ἵν λαμβάνουσι, θέσιν, σχήματα
 παρισῶντες Γεωμετρικά.

1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
1	2	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0
1	3	3	1	0	0	0	0	0	0	0	0
1	4	6	4	1	0	0	0	0	0	0	0
1	5	10	10	5	1	0	0	0	0	0	0
1	6	15	20	15	6	1	0	0	0	0	0
1	7	21	35	35	21	7	1	0	0	0	0
1	8	28	56	70	56	28	8	1	0	0	0
1	9	36	84	126	126	84	36	9	1	0	0

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΔΙΚΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΔΙΚΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΛΕΤΣΙΑΣ

Ἐν τῇ α'. κατὰ κάθετον σειρᾶς μονάδες ἔνεισι μίναι, ἐφ' ὅσου ἀν βούλῃ, προαγόμεναι. ἐπὶ δὲ τῆς β'. τὰ κεφάλαιά εἰσι τῶν ἀπλῶν ὅρων, ἃς ἀεὶ τοὺς προηγηθέντας ὅρους τῆς προτέρας σειρᾶς ἐνα ὅρου τῆς β'. οἱ τῆς ἀμέσως ἔχομένις αυτοπληγοῦν. π. χ. τῆς β'. κατὰ κάθετον σειρᾶς ἀρκτικὸν ἐξι τὸ ο. Οὐδεὶς γάρ ὅρος τῆς πρώτης σειρᾶς προηγήθατο, ὃς εἰς κεφάλαιον ἀν γένοιτο. Ο β'. ὅρος τῆς β'. σ. = 1, ὡς τοῦ προηγματεύοντος ὅρου τῆς α'. = 1 ὄντος. Ο γ'. τῆς β'. = 2. τὸ γάρ κεφάλαιον τῶν δύω προηγηθέντων ὅρων τῆς α'. = 1 + 1 = 2. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ δ'. τῆς β'. = 3 = τῷ κεφαλαίῳ τῶν τριῶν προηγουμένων τῆς α'. = 1 + 1 + 1 = 3. Καὶ τοῦτον τὸν τρόπον παράγονται ἐπὶ τῆς β'. σειρᾶς οἱ Θυσικοὶ χαρακτῆρες. Λύθιε ἐν τῷ γ'. σειρᾶς εὐρίσκομεν τὰ κεφάλαια τῶν τῆς β'. Θυσικῶν χαρακτήρων, ὡς ἀεὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν προηγουμένων ὅρων τῆς προηγείσης σειρᾶς καὶ νὸν ὅρου ἀποτελεῖν. Οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν σειρῶν. "Ἐνθεντοι καὶ ἀνάγκη πᾶσα τὰς σειρᾶς ἀπὸ τοῦ ο ἀρχεαθαι, καὶ, ὃσῳ περαιτέρῳ χωροῦσι, τοσούτῳ πλείσι ο τοῖς πρώτοις ὅροις (πρὸς τὰ κάτω) ἐνυπάρχειν. "Οτι προηγούμενοι ὅ-

ροι τῶν προηγουμένων σειρῶν εἰς συγκεΦαλαίωσιν οἱ πρόκεινται. π. χ. ὁ δ'. ἀριθμὸς τῆς γ'. σειρᾶς = 10. τὸ γὰρ κεφάλαιον τῶν προηγηθέντων ὅρων τῆς β'. = 0 + 1 + 2 + 3 + 4 = 10. ὁ δ'. ἀριθμὸς τῆς ε'. = 35 = τῷ κεφ. τῶν προηγηθέντων τῆς δ'. = 0 + 0 + 0 + 1 + 4 + 10 + 20 = 35, κτ.

Ἐπεὶ οὖν ἡ τιμὴ καὶ δύναμις ἀπάντων τῶν ὅρων οὔτω κατὰ νέμους διορίζεται, πᾶς τις ἂν συνθίσῃ, ἐτ καὶ γενικοὺς τύπους ἀνακαλύψαι δυνάμειαν εἰς εὐγερή τελέστην ἀλίσου ὅρου οἰασοῦν σειρᾶς. Καὶ αἱ μὲν ὄρι ζότιας Σειρᾶς τῶν προτεθεισῶν σειρῶν τοὺς συντροφοὺς τοῦ Δυσινύμου περιγρουσι. (§. 285.) π. χ. τῇ δ' ὄριζοντείᾳ σειρᾶς ἐνυπάρχουσιν 1, 3, 3, 1. Οὗτοι δὲ καὶ οἱ συντρόφοι τοῦ ($\alpha + \beta$)³. τῇ δὲ ξ'. 1 5, 10, 10, 1 = τοῖς συντροφοῖς τοῦ ($\alpha + \beta$)⁵ καὶ οὔτις ἴψεξῆς. Ἐκ δὲ τῆς Ιεωρίας τῶν κατὰ καθετον σειρῶν οἱ νόμοι τῶν Συνδυασμών, Συντρισ σεύσεων, καὶ τῶν κατὰ τὰ δοκοῦν Συζυγικῶν (§. 338. ἀποδείκνυνται. περὶ ὧν εἰπεῖν ἄλλης ἀν εἴη Πρεγμα τείας, οἷμιν ἐν παρόδῳ μόνον τούτων ἐν τῇ παρούσῃ ἀπτομένων.

§. 341. Ἀριθμητικῶν Προόδων προκειμένων ὃν ἡ τῶν ὅρων διαφορὰ ἡ 1, ἡ 2, ἡ 3, ἡ ὄσισοῦ ἀριθμὸς, διὸ τῆς Προσθέσεως τῶν προηγηθέντων ὅρων τοιαύτης σειρᾶς, ἀναφύεται ὅρος καινὸς, καὶ ἐκ τοῦ ἐ πομένου καὶ Σειρᾶ καινὴ, οὓς Πολυγώνους ἀριθ μοὺς καλοῦσι, τοῖς Εσχηματιζόμενοις προσίκοντας ἀριθμοῖς. Οἱ δὲ λόγοι τῆς τούτων προσηγορίας. ὅτι εἰ. β'. τούτων ὅρος δεικνύει, ὅσας γωνίας Σχῆμάτι Γεω μετρικὴν περιλαμβάνει, καὶ ὅτι πλείους ἀν τούτων ἐνεργεῖα διὰ τοσούτων σημείων, ὅσαι τῷ δεδομένῳ τῇ σειρᾶς ὅρῳ αἱ μονάδες, τοιούτῳ σχήματι, ἵξουσι κα τῇ σειρᾷ τὸ ὄνομα, παρασταῖεν.

Παράδ. "Εἶναι η διάφορα τῶν ὅρων τῆς αἱρέσματος σειρᾶς η Ι.

Αριθμ. Σειρά. Ι, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, κτ.

Πολύγωνοι άριθμοί. Ι, 3, 6, 10, 15, 21, 28

Τούτ. αἱρέσματα τῶν ὅρων τῆς προηγγείσης σειρᾶς προσθετένων, ἀνακυπτόσιν ἐκ τούτων οἱ κανονικοί. "Εἰτα γάρ 1 = 1. 1 + 2 = 3. 1 + 2 + 3 = 6. 1 + 2 + 3 + 4 = 10, κτ. Καλοῦνται δὲ εἰδικῶς οὗτοι Τριγωνοί άριθμοί. 'Ο β'. ὅσος δείκνυσι τὰς γωνίας τοῦ Τριγώνου τρεῖς εἴναι Εκατόντα οὖν ὅρος ταύτης τῆς σειρᾶς διὰ τινῶν σημείων ἡ περίγωνον παρασήσεται. π. χ. ὁ ὅρος ΙΣ. 'Ἐν τούτῳ, ως ιδίᾳ τῶν λοιπῶν ὅρων, ἡ πληρωτὸς τῶν ὅρων τῆς αἱρέσματος, διὰ τοῦ κεφαλαίου ὁ παρὼν προέκυψε, τὰ μέρη τῆς πλευρᾶς τοῦ Τριγώνου, ή ἐνταῦθα τὰ σημεῖα παρισάντα, ἐξ οὗ ἀναγκαίως ἐκάτιον πλευρᾶς συνίσταται. ΙΣ ἀνέθυνε τῷ κεφαλαίῳ τῶν οὖν ὅρων τῆς προηγγείσης σειρᾶς. Ἀλλοι δὲ τούτου πλευρᾶς περιέχει διῆπου οὖν σημεῖα, οὕτως ἀποδιδόμενα.

• . • . • .
 • . • . • .
 • . • .
 • .

28 δὲ τῷ κεφαλαίῳ τῶν 7 ὅρων. "Ως εἰς πλευρά τοῦ Τριγώνου ἐξ 7 σημείων, ὡδε παριστρέψαντα.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΠΑΝΤΟΜΕΛΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Π. ΚΑΠΗΑΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΛΕΤΣΙΟΣ
 ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Ἐὰν οὖτις καὶ τοὺς ὄρους τῆς Ἀριθμητικῆς Σειρᾶς, ἀν διάσορα = 2, συγκεφαλαιῶμεν, καὶνὴ συράν ποιοῦντες, ἀνακύπτουσιν Ἀριθμοὺς Τετράγωνοι. Οὐδὲ β'. τούτων ὄρος αὐθίς ἐμφαίνει τὰς γωνίας τοῦ Τετραγώνου, καὶ οὐ πλιγὸς τῶν ὄρων, εἰν τῇ προσθέσει δὲ καὶνὸς ὄρος τῆς τῶν πολυγώνων ἀριθμῶν σειρᾶς προέρχεται, τὴν πλευρὰν, οὐ τὰ σημεῖα, τα ἑκάτη πλευρὰ τοῦ Τετρ. ἀνήκοντα.

Π. γ. Ἀριθμ. Σειρά. 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15

Πολύγωνοι ἀριθμοί. 1, 4, 9, 16, 25, 36, 49

Ληφθήτω π. χ. 36 διὸ τῆς προσθέσεως 6 ὅρων συναπαρτισθεῖς, ὡς Τετράγωνον δώσει, οὐ οὐ πλευραὶ = 6 ογκοίσις.

Ἐὰν τῆς Ἀριθμ. Σ. ἡ διαφορὰ = 3 τεσσάρι, ἡ
τῶν Πολυγώνων ἀριθμῶν σειρὰ Πενταγώνος ἀ-
γριοὺς παριεῖ. π. χ.

Apol. Σ. 1, 4, 7, 10, 13, 16, 19, κτ.

Πολύγ. ἀρ. 1 5 12 22 35 51, κτ.

Οὐτοι οὐγείστις καὶ λόγος ὅτι συμβείνου παρασήμοι
διανύονται, καίτοι τοῦ κατόπιν μὴ εἶσαι
μόνιμοι. Τίς δὲ κατὰ τὴν Ἀριθμ. Σ. διαφοράς
= 4 λογισταῖς, οἱ Βέβαγωνοι ἀναφανήσουνται
ἰριθροί, κτ. Εἰ δὲ καὶ τοὺς Πολυγώνους εὔτις ἀλ-
λήλοις προσεγγίσομεν, οἱ Ηλυρικοὶ δοειδῆς.

Ι. γ. πολύγ. τετράγωνος 1, 3, 6, 10, 15, 21, 28

ΕΡΓΑΣΙΑ
© ΝΙΚΗΤΑΣ ΣΥΡΑΖΗΣ 1. 4 10 20 35 56

ΔΙΕΤ
Τῶν δὲ Πυραμιδούχων αὗτις οὕτου προσαρθροι-
σθέντων, οἱ Πυραμιδούχαις τῶν ὑπερτέρων ταῖ-
ς, κτ. οἵς οἱ ἀρχαιότεροι Ἀριθμητικοὶ ἐνηστχροῦν-
το. Προβλήματα κατὰ τούτους (ταῦς δι.) προτεί-
νοντις, ὃν ἡ ἐπιλυσίς ἔχοια τῷ ταῖς ιδιότητας τοῦ
ἀριθμοῦ μετελθεῖν ἐφέλοντι.